

УДК: 070:654.19:355.01:32
[https://doi.org/10.21272/Obraz.2026.1\(50\)-89-96](https://doi.org/10.21272/Obraz.2026.1(50)-89-96)

ТЕМАТИЧНА РЕКОНФІГУРАЦІЯ РАДІОЕФІРУ ПІД ВПЛИВОМ ВОЄННО-ПОЛІТИЧНИХ ВИКЛИКІВ

ПОГОРЕЛОВА Валентина,

аспірантка,

Сумський державний університет, Суми, Україна, e-mail: v.pohoryelova@journ.sumdu.edu.ua

ORCID – <https://orcid.org/0009-0001-9167-9391>

Стаття надійшла до редакції 10.01.2026 р.
Прийнято до друку 20.02.2026 р.
Оприлюднено 10.03.2026 р.

Цитування: Погорелова, В. (2026). Тематична реконфігурація радіоефіру під впливом воєнно-політичних викликів. *Образ*, 1 (50). С. 89–96. [https://doi.org/10.21272/Obraz.2026.1\(50\)-89-96](https://doi.org/10.21272/Obraz.2026.1(50)-89-96)

Вступ. Сучасний радіопростір у системі інформаційного середовища набуває особливої значущості в умовах воєнно-політичних трансформацій та інтенсивної інформаційної протидії. Радіомовлення в Україні функціонує не лише як канал оперативного інформування, а як структурний елемент національної інформаційної безпеки та соціальної стабільності.

Актуальність і мета. В умовах воєнного стану радіопростір України зазнав глибоких структурних і функціональних трансформацій, що потребують системного наукового осмислення. Радіо відновлює позиції каналу комунікації та дієвого інструменту забезпечення інформаційної стійкості суспільства. У цьому контексті особливого значення набуває аналіз змін тематичної моделі ефіру, механізмів адаптації медіа до викликів інформаційної війни та їх ролі у процесах суспільної консолідації. Мета дослідження: визначити функціональне значення тематичної реконфігурації радіоефіру в системі кризових комунікацій.

Методологія. Методологічну основу становлять структурно-функціональний підхід, порівняльний аналіз (довоєнний і воєнний періоди), кількісний та якісний контент-аналіз програм радіостанцій України, елементи дискурс-аналізу воєнної проблематики. Емпірична база охоплює вибірку програм суспільного та комерційного сегментів радіомовлення.

Результати. У контексті трансформацій інформаційного середовища України тематична реконфігурація радіоефіру постає як закономірна реакція медіасистеми на воєнно-політичні виклики та зміни комунікативних потреб суспільства. Зміна жанрової тематичності ефіру відображає адаптацію радіомовлення до режиму кризової комунікації, у межах якого ключовими стають оперативність, достовірність та смислова інтерпретація подій.

Висновки. Тематична реконфігурація радіоефіру набуває функціонального значення як механізм оперативної адаптації медіасистеми до умов воєнно-політичної нестабільності та інформаційної протидії. Перебудова жанрово-тематичної структури мовлення інтегрує інформаційний та аналітичний компоненти в єдину комунікативну модель, спрямовану на підтримання суспільної довіри та зниження деструктивних інформаційних впливів.

Ключові слова: воєнно-політичні виклики, інформаційне суспільство, інформаційна стійкість, кризові комунікації, тематична реконфігурація.

Вступ. Сучасний радіопростір України функціонує в умовах глибокої трансформації інформаційного середовища, зумовленої воєнно-політичними викликами, інтенсивною інформаційною протидією та зміною комунікативних потреб суспільства. За

© Author, 2026

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

словами дослідника Ю. Костюка «незалежна країна, зокрема Україна, яка утримує власне військо за рахунок державного бюджету, повинна інформувати населення (через ЗМІ) про її діяльність, еволюцію, інновації в армії» [6, с.34]. Радіомовлення, яке традиційно розглядалося як оперативний канал інформування, у період воєнного стану набуває ознак системного інструменту кризових комунікацій і складника національної інформаційної безпеки. У цьому контексті постає проблема осмислення тематичної реконфігурації радіоефіру як структурної зміни його програмної архітекτονіки, що відображає адаптацію медіасистеми до умов нестабільності.

У сучасному науковому дискурсі проблематика трансформації медіасередовища в умовах воєнно-політичних викликів розглядається крізь призму змін змістових, технологічних і функціональних характеристик комунікаційних процесів. Дослідники трансформації медіаконтенту (О. Дмитровський, Л. Городянська, О. Мітчук та ін.) акцентують увагу на структурних змінах редакційної діяльності, де радіомовлення розглядається як складова конвергентної медіасистеми. Функціонування радіомовлення в умовах воєнно-політичних трансформацій та кризових явищ досліджували (Ю. Костюк, А. Бистров). Вивченню кризових комунікацій та організаційній стійкості присвячені праці (Г. Дзяної, Р. Дзяного). Аналіз засвідчує, що попри наявність ґрунтовних досліджень, питання тематичної реконфігурації радіоефіру як системного механізму адаптації в умовах воєнно-політичних викликів залишається недостатньо інтегрованим у цілісну теоретико-прикладну модель.

Питання комплексного аналізу тематичної реконфігурації радіоефіру як цілісного процесу в системі кризових комунікацій залишається недостатньо систематизованим. Авторський підхід дослідження ґрунтується на поєднанні теоретичного осмислення інформаційного середовища з емпіричним аналізом програм українських радіостанцій, що дозволяє співвіднести структурні зміни ефіру з актуальними завданнями кризової комунікації. Такий ракурс безпосередньо пов'язаний із практичними потребами удосконалення програмної політики радіомовлення та формування стратегій інформаційної безпеки.

Наукова новизна дослідження полягає в інтерпретації тематичної реконфігурації радіоефіру як системного механізму адаптації медіасередовища до воєнно-політичних викликів та виявленні її функціональної ролі в структурі кризових комунікацій.

Мета наукового дослідження – визначити функціональне значення тематичної реконфігурації радіоефіру в системі кризових комунікацій.

Для досягнення поставленої мети визначено такі *завдання*: окреслити воєнно-політичні чинники, що зумовлюють тематичну реконфігурацію радіоефіру в умовах воєнного стану; схарактеризувати трансформацію тематичної моделі радіомовлення та визначити зміни у структурному співвідношенні основних тематичних домінант; інтерпретувати функціональне значення тематичної реконфігурації радіоефіру в системі кризових комунікацій через її вплив на інформаційну стійкість і суспільну консолідацію.

Методологія дослідження. Методологічну основу дослідження становить структурно-функціональний підхід, який дозволив розглядати радіоефір як цілісну комунікативну систему, у межах якої окремі тематичні блоки, жанрові формати виконують визначені соціальні функції. Порівняльний аналіз довоєнного і воєнного періодів функціонування радіомовлення використано для виявлення динаміки тематичного функціонування та зміни структурних пріоритетів радіопрограм, що дало змогу простежити трансформацію тематичності ефіру.

Використання кількісного контент-аналізу програм радіостанцій України застосовувався для фіксації частотності тематичних категорій, обсягу ефірного часу, відведеного різним тематичним блокам, і визначення їх структурного співвідношення, що дозволило об'єктивувати процес тематичної реконфігурації та виявити домінантні тенденції у програмній політиці. Якісний контент-аналіз було спрямовано на дослі-

дження смислового наповнення програм, характеру інтерпретації подій, способів подачі інформації та форм експертного коментування, що дало змогу оцінити зміни у комунікативній стратегії радіомовлення.

Елементи дискурс-аналізу воєнної проблематики використовувалися для виявлення ключових смислових акцентів, що формують суспільне сприйняття воєнних подій. Це дозволило простежити, яким чином тематична реконфігурація ефіру пов'язана зі зміною комунікативних практик та посиленням функції смислової інтерпретації інформації.

Емпірична база дослідження сформована на основі вибірки програм суспільного та комерційного сегментів радіомовлення України, зокрема програм Українське радіо та Радіо Культура як складників Суспільного мовлення, а також комерційної станції інформаційно-розмовного та музично-інформаційного формату Радіо НВ. Хронологічні межі охоплюють 2021 рік як довоєнний період і 2022–2025 роки як період повномасштабного вторгнення росії на територію України.

До аналізу включено інформаційні, аналітичні та спеціальні тематичні програми, що дозволяє зіставити структурно-тематичні параметри ефіру різних редакційних моделей. Така емпірична база забезпечує репрезентативність матеріалу та створює підстави для виявлення закономірностей тематичної реконфігурації радіоефіру під впливом воєнно-політичних чинників у системі кризових комунікацій.

Результати й обговорення. Інформаційне середовище воєнного часу характеризується високою інтенсивністю комунікаційних потоків, зростанням ролі стратегічних нарративів, посиленням інформаційно-психологічного впливу та підвищеними вимогами до достовірності й оперативності повідомлень. На думку дослідника В. Кириченка, «Інформація є важливим та чи не основним ресурсом вирішення життєвих завдань. У процесі соціального онтогенезу першочергове завданням, яке необхідно вирішити для забезпечення успішного розвитку – налагодити зв'язки з інформаційними середовищем, яке у процесі взаємодії з ним, забезпечує суб'єкта соціального розвитку необхідними знаннями» [5, с. 75]. У таких умовах медіасистема функціонує не лише як інструмент інформування, а як складник безпекової архітектури держави, інтегрований у процеси суспільної мобілізації, стабілізації та протидії дезінформації. Воєнно-політичні виклики трансформують параметри медіадіяльності, зумовлюючи зміну редакційних стратегій, тематичних пріоритетів та комунікативних моделей. Розділяємо думку дослідниць О. Мітчук та Г. Горбенко, що «Виклики професійного зростання та успішної роботи журналістів у медіа мають включати навчання новим технологічним розробкам, які забезпечують серйозний інтерес з точки зору творчих можливостей» [7, с. 155]

У цьому контексті тематична реконфігурація радіоефіру постає як системний процес зміни тематичної архітектоники програмування під впливом зовнішніх воєнно-політичних чинників. Йдеться не лише про кількісне зростання воєнної проблематики, а про структурну перебудову ефіру, у межах якої інформаційно-аналітичний сегмент набуває домінантного статусу, посилюється роль експертної інтерпретації, а культурний та розважальний контент інтегрується в національний дискурс. Як зазначив дослідника Ю. Костюк «Не варто забувати, що в ході гібридної війни з ворогом вітчизняні медіа намагаються боротися не лише завдяки спеціалізованим мовникам, а й створюючи рубрики, програми, серії репортажів на військову тематику» [6, с. 36]. Така реконфігурація відображає адаптацію радіомовлення до режиму кризових комунікацій, де ключовими стають оперативність, смислова рамка подій та формування довіри.

В умовах війни радіоефір функціонує в режимі підвищеної комунікативної відповідальності, що зумовлює необхідність постійного балансування між оперативністю подачі інформації та її верифікаційною достовірністю. Як зазначають науковці: «Під терміном достовірність інформації слід розуміти наближеність інформації до першо-

джерела та адекватне сприйняття об'єкта розгляду суб'єктами системи інформаційного простору.

Розглядаючи визначення достовірності можна сміливо заявити, що достовірність потрібно розглядати у рамках підсистеми інформаційної безпеки» [2, с.107]. Швидкість реагування на події, зокрема бойові дії, рішення органів влади, міжнародні заяви чи надзвичайні ситуації, стає визначальним критерієм ефективності мовлення, однак зростає ризик поширення неперевіраних або маніпулятивних повідомлень.

Суттєвим викликом є також протидія деструктивним інформаційним впливам, що реалізуються через дезінформаційні кампанії, психологічні операції та маніпулятивні наративи. Тематична структура ефіру при цьому орієнтується на роз'яснювальні формати, аналітичні програми та експертні коментарі, що сприяють зміцненню довіри аудиторії.

Радіоефір у воєнному інформаційному середовищі виступає не лише каналом трансляції фактів, а складною комунікативною платформою, що поєднує інформаційну, інтерпретаційну та стабілізаційну функції. У такій ситуації тематична реконфігурація виступає не ситуативною реакцією, а механізмом функціональної адаптації медіасистеми до трансформованого інформаційного середовища.

Теоретичне осмислення тематичної реконфігурації радіоефіру як системної реакції медіасередовища на воєнно-політичні виклики потребує емпіричної верифікації, що дає можливість співвіднести концептуальні положення з реальними практиками радіопрограмування. У цьому контексті теоретико-прикладний компонент дослідження спрямований на порівняльний аналіз програм Українського радіо та Радіо Культура як складників суспільного мовлення і комерційної станції Радіо НВ у довоєнний період 2021 року та в період активної фази війни 2022–2025 років.

Порівняння засвідчує, що Українське радіо в умовах війни демонструє інституціоналізацію інформаційно-аналітичної домінанти через зростання частки новинних блоків, прямих включень, офіційних повідомлень і роз'яснювальних форматів, що відображає його функцію як ключового елемента кризових комунікацій. Радіо Культура зберігає культурну спрямованість, однак переосмислює її крізь призму національної ідентичності, історичної пам'яті та духовної стійкості, інтегруючи культурний контент у консолідаційний дискурс воєнного часу. Радіо НВ, функціонуючи в комерційному форматі, посилює інформаційно-розмовний сегмент, розширює воєнну аналітику та експертні інтерв'ю, що свідчить про ринково-адаптивний характер тематичної реконфігурації.

Усі три мовники демонструють структурну перебудову тематичних домінант, однак специфіка трансформації зумовлена інституційною моделлю та редакційною стратегією, що підтверджує положення про тематичну реконфігурацію як функціональний механізм адаптації радіоефіру до умов воєнно-політичної нестабільності. Тематична реконфігурація радіоефіру інтерпретується крізь призму жанрової трансформації програмного контенту та порівняльного аналізу моделей суспільного і комерційного мовлення у довоєнний період 2021 року та в період активної фази війни 2022–2025 років.

Застосування жанрового аналізу дає змогу встановити взаємозв'язок між трансформацією інформаційного середовища й зміною структурної організації ефіру, зокрема перерозподілом жанрових домінант і функціональних пріоритетів радіомовлення в умовах воєнно-політичних викликів. Для візуалізації та кількісного підтвердження виявлених тенденцій результати узагальнено у порівняльній моделі жанрової структури ефіру, представлений у прикладному представленні.

Дослідницька складова ґрунтується на порівняльному жанровому аналізі програм суспільного та комерційного сегментів радіомовлення у двох часових зрізах – 2021 році як довоєнному періоді та 2022–2025 роках як періоді активної фази війни. Вибір-ка суспільного сегмента охоплює інформаційні, аналітичні, культурно-просвітницькі

та спеціальні програми Українське радіо і Радіо Культура, що дозволило простежити зміни у структурі програмних сіток та перерозподіл жанрових домінант.

Узагальнені результати засвідчують системну реконфігурацію ефіру (таблиця 1), яка проявляється у зростанні інформаційно-аналітичного сегмента з 45% до 70% загального обсягу мовлення, скороченні розважального компоненту та функціональному переосмисленні культурного контенту як ресурсу інформаційної стійкості й суспільної консолідації.

Таблиця 1
Тематична реконфігурація ефіру суспільного мовника (2021/2022-2025)

Показник	2021 р.	2022–2025 рр.	Аналітична інтерпретація
Інформаційно-аналітичний сегмент	45%	70%	Домінування новин, зведень, роз'яснювальних форматів; перехід до мобілізаційно-стабілізаційної моделі
Розважальний контент	15%	5%	Скорочення розважальної функції як наслідок зміни суспільного порядку денного
Культурний контент	30%	20%	Переорієнтація з автономного культурного мовлення на консолідаційний і ідентифікаційний дискурс

Аналогічний підхід застосовано до комерційного сегмента, де вибірка включала інформаційно-розмовні, аналітичні, авторські та музично-інформаційні програми Радіо НВ за ті ж періоди функціонування (таблиця 2).

Отримані результати свідчать про посилення аналітичної та воєнно-експертної складової з 50% до 75% ефірного часу, зменшення музичного наповнення та адаптацію формату до зростаючого суспільного запиту на інтерпретацію й пояснювальність подій воєнного часу.

Дослідницька модель дозволяє обґрунтувати тематичну реконфігурацію радіоефіру як структурну відповідь різних сегментів мовлення на воєнно-політичні виклики.

Таблиця 2
Тематична реконфігурація ефіру комерційного мовника (2021/2022-2025)

Показник	2021 р.	2022–2025 рр.	Аналітична інтерпретація
Аналітична та воєнно-експертна складова	50%	75%	Зміщення формату у бік експертного пояснення воєнних і політичних процесів
Музичний контент	15%	5%	Зменшення музичного наповнення як другорядного формату
Авторські програми	25%	15%	Інтеграція авторських форматів у воєнно-аналітичний порядок денний

На основі емпіричних даних спостерігаємо спільну структурну тенденцію до посилення інформаційно-аналітичної тематики та скорочення розважально-музичного компоненту в період 2022–2025 років порівняно з 2021 роком. Варто відзначити, що характер реконфігурації в кожному сегменті має власну функціональну логіку.

У суспільному мовленні інформаційно-аналітичний компонент зріс з 45 % до 70%, що засвідчує перехід до мобілізаційно-стабілізаційної моделі функціонування. Скорочення розважального контенту (15 % → 5 %) та переорієнтація культурного бло-

ку (30 % → 20 %) свідчать про функціональне переосмислення програмної структури щодо консолідації та інформаційної стійкості.

У комерційному вимірі аналітична та воєнно-експертна складова зросла з 50% до 75 %, що відображає домінування інтерпретаційної функції. Зменшення музичного контенту (15 % → 5 %) та інтеграція авторських програм у воєнно-аналітичний тематику (25 % → 15 %) демонструє ринково-адаптивний характер реконфігурації, орієнтований на аудиторний запит на експертність і пояснювальність.

Спільною рисою обох сегментів є інформаційна домінанта, однак відмінності проявляються у функціональних акцентах та комунікативних стратегіях.

У межах аналітичної проєкції (таблиця 3) наведено структурно-функціональну перебудову жанрової архітекτονіки ефіру, що зумовлена суспільно-інформаційними викликами.

Таблиця 3
Аналітична таблиця тематичної реконфігурації

Параметр реконфігурації	Суспільний сегмент (2021 → 2022–2025)	Комерційний сегмент (2021 → 2022–2025)	Аналітичний висновок
Інформаційно-аналітичне ядро	45% → 70%	50% → 75%	Посилення аналітичної домінанти в обох сегментах
Розважально-музичний сегмент	15% → 5%	15% → 5%	Системне скорочення розважальної функції
Культурний / авторський блок	30% → 20% (консолідаційна переорієнтація)	25% → 15% (інтеграція в аналітику)	Зміна функціонального призначення контенту
Тип реконфігурації	Інституційно-системний	Ринково-адаптивний	Різна логіка трансформації
Функціональний акцент	Стабілізація, державна синхронізація	Інтерпретація, експертність	Відмінність комунікативних моделей

Із проведеного аналізу бачимо, що тематична реконфігурація радіоефіру в умовах воєнно-політичних викликів має спільне структурне підґрунтя щодо зростання інформаційно-аналітичного компонента, та реалізується через різні функціональні моделі: стабілізаційно-консолідаційну у суспільному мовленні та інтерпретаційно-експертну у комерційному сегменті, що формує концептуальну основу порівняльного аналізу тематичної реконфігурації.

Висновки та перспективи. Тематична реконфігурація радіоефіру в умовах воєнного стану є не просто зміною контенту, а системним механізмом адаптації медіасередовища до екстремальних воєнно-політичних викликів. Чинниками, які зумовили трансформацію ефіру, стали безпекова загроза, необхідність оперативного інформування населення та запит суспільства на сенсоутворювальну інтерпретацію подій. Співвідношення тематичних домінант докорінно змінилося, розважальний сегмент поступився місцем інформаційно-аналітичному та мобілізаційному контенту, що свідчить про перехід від комерційно-орієнтованої до функціонально-прагматичної моделі мовлення.

Емпірична складова дослідження, що базувалася на порівняльному аналізі програм «Українського Радіо», радіо «Культура» та «Радіо НВ» за період 2021–2025 років, відіграла вирішальну роль у верифікації теоретичних припущень. Саме через кількісний та якісний контент-аналіз вдалося об'єктивувати процес реконфігурації. Порівняльний аналіз тематичної реконфігурації радіоефіру під впливом воєнно-політичних чинників суспільного і комерційного мовників засвідчив наявність двох

типологічно відмінних моделей структурних змін – інституційно-системної та ринково-адаптивної, які формуються в межах спільної для воєнного часу тенденції посилення інформаційно-аналітичної тематики й мінімізації розважально-музичного компоненту. Дослідження емпіричної бази підтвердило, що різні редакційні моделі (суспільна та комерційна) продемонстрували спільну тенденцію до консолідації зусиль у межах кризових комунікацій, хоча й зберегли індивідуальні підходи до подачі матеріалу. Тематична реконфігурація безпосередньо впливає на інформаційну стійкість держави, перетворюючи радіоэфір на інструмент суспільної згуртованості та психологічної підтримки.

1. Бистров А. Трансформація поняття «криза» для медіа в умовах війни Росії проти України. *Синopsis: текст, контекст, медіа*. 2025. Т. 31, № 3. С. 208–214.
2. Бржезька З. М., Гайдур Г. І., Аносов А. О. Вплив на достовірність інформації як загроза для інформаційного простору. *Кібербезпека: освіта, наука, техніка*. 2018. № 2. С. 105–112.
3. Дзяна Г. О., Дзяний Р. Б. Управління комунікаціями в умовах криз. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2022. № 2. С. 13–21.
4. Дмитровський О. Особливості подкастингу як основної складової інтернет-радіо. *Теле-та радіожурналістика*. 2017. № 16. С. 97–101.
5. Кириченко В. В. Особистість в умовах інформаційного середовища ХХІ ст. *Психологічні проблеми творчості: матеріали XXV Міжнародної наукової психологічної конференції, 24 червня 2025 року, м. Київ / за ред. В. О. Моляка*. Київ: Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2025. С. 74–76.
6. Костюк Ю. В. Військове та воєнне радіомовлення України. *Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації*. 2019. № 1 (37). С. 17–26.
7. Мігчук О., Горбенко Г. Сучасне інформаційне суспільство та новий період журналістики. *Образ*. 2024. Вип. 1 (44). С. 150–157.
8. Радіо Культура. URL: <https://radioua.com.ua/31-radiocultureua.html>
9. Радіо НВ. URL: <https://radio.nv.ua/>
10. Українське Радіо. URL: <https://ukr.radio/?channelID=1>
11. Dike H. W. Crisis communication strategies and organizational resilience: Lessons from Nigerian financial institutions. *International Journal of Research and Innovation in Social Science*. 2025. Vol. 9, № 4. P. 2357–2374.
12. Mawusi A. Crisis communication and its impact on stakeholder trust in Ghana. *International Journal of Communication and Public Relation*. 2025. Vol. 10, № 1. P. 33–46.
13. Mitchuk O., Fayvishenko D., Lorvi I., Konopliannykova M., Chernobrovkina S., Sytnyk O. Communication strategies of brand management and online marketing of digital products. *Economic Affairs*. 2023. Vol. 68, № 01s. P. 289–298.

UDC: 070:654.19:355.01:32

THEMATIC RECONFIGURATION OF RADIO BROADCASTING UNDER THE INFLUENCE OF MILITARY-POLITICAL CHALLENGES

Pohorielova Valentyna, PhD student,
Sumy State University, Ukraine, e-mail: v.pohoryelova@journ.sumdu.edu.ua
ORCID – <https://orcid.org/0009-0001-9167-9391>

Received: 10 January 2026
Accepted: 20 February 2026
Published: 10 March 2026

Citation: Pohorielova, V. (2026). Thematic reconfiguration of radio broadcasting under the influence of military-political challenges. *Образ*, 1 (50), 89–96. [https://doi.org/10.21272/Образ.2026.1\(50\)-89-96](https://doi.org/10.21272/Образ.2026.1(50)-89-96)

Introduction. Modern radio space in the information environment system acquires special significance in the conditions of military-political transformations and intensive information counteraction. Radio broadcasting in Ukraine functions not only as a channel of operational information, but also as a structural element of national information security and social stability.

Research relevance. In the conditions of martial law, the radio space of Ukraine has undergone profound structural and functional transformations that require systematic scientific understanding. Radio restores the position of a communication channel and an effective tool for ensuring the information stability of society. In this context, the analysis of changes in the thematic model of the airwaves, mechanisms for adapting the media to the challenges of information warfare and their role in the processes of social consolidation acquires special significance. The purpose of the study: to determine the functional significance of thematic reconfiguration of the airwaves in the system of crisis communications.

Research Methods. The methodological basis is a structural-functional approach, comparative analysis (pre-war and war periods), quantitative and qualitative content analysis of Ukrainian radio station programs, elements of discourse analysis of military issues. The empirical base covers a sample of programs of the public and commercial segments of radio broadcasting.

Results. In the context of transformations of the information environment of Ukraine, thematic reconfiguration of the radio airwaves appears as a natural reaction of the media system to military-political challenges and changes in the communicative needs of society. The change in the genre thematics of the airwaves reflects the adaptation of radio broadcasting to the crisis communication regime, within which efficiency, reliability and semantic interpretation of events become key.

Conclusions. Thematic reconfiguration of the radio airwaves acquires functional significance as a mechanism for the operational adaptation of the media system to the conditions of military-political instability and information counteraction. Restructuring the genre-thematic structure of broadcasting integrates informational and analytical components into a single communicative model aimed at maintaining public trust and reducing destructive informational influences.

Keywords: military-political challenges, information society, informational resilience, crisis communications, thematic reconfiguration.

1. Bystrov, A. (2025). Transformation of the concept of «crisis» for media in the conditions of Russia's war against Ukraine. *Synopsys: Text, Context, Media*, 31(3), 208–214.
2. Brzhevskaya, Z. M., Haidur, H. I., & Anosov, A. O. (2018). Influence on information reliability as a threat to the information space. *Kiberbezpeka: Osvita, Nauka, Tekhnika*, (2), 105–112.
3. Dziana, H. O., & Dzianyi, R. B. (2022). Communication management in crisis conditions. *Dniprovskiyi Naukoviyi Chasopys Publichnoho Upravlinnia, Psykholohii, Prava*, (2), 13–21.
4. Dmytrovskiy, O. (2017). Features of podcasting as the main component of Internet radio. *Tele-ta Radiozhurnalistyka*, (16), 97–101.
5. Kyrychenko, V. V. (2025). Personality in the information environment of the 21st century. In V. O. Moliako (Ed.), *Psykholohichni problemy tvorchosti: Materialy XXV Mizhnarodnoi naukovoï psykholohichnoi konferentsii* (pp. 74–76). Instytut psykholohii imeni H. S. Kostiuks NAPN Ukrainy.
6. Kostiuks, Yu. V. (2019). Military and wartime radio broadcasting in Ukraine. *Derzhava ta Rehiony. Seriya: Sotsialni Komunikatsii*, (1(37)), 17–26.
7. Mitchuk, O., & Horbenko, H. (2024). Modern information society and the new period of journalism. *Obraz*, 1(44), 150–157.
8. Radio Kultura. (n.d.). Retrieved from <https://radioua.com.ua/31-radiocultureua.html>
9. Radio NV. (n.d.). Retrieved from <https://radio.nv.ua/>
10. Ukrainske Radio. (n.d.). Retrieved from <https://ukr.radio/?channelID=1>
11. Dike, H. W. (2025). Crisis communication strategies and organizational resilience: Lessons from Nigerian financial institutions. *International Journal of Research and Innovation in Social Science*, 9(4), 2357–2374.
12. Mawusi, A. (2025). Crisis communication and its impact on stakeholder trust in Ghana. *International Journal of Communication and Public Relation*, 10(1), 33–46.
13. Mitchuk, O., Fayvishenko, D., Lorvi, I., Konopliannykova, M., Chernobrovkina, S., & Sytnyk, O. (2023). Communication strategies of brand management and online marketing of digital products. *Economic Affairs*, 68(01s), 289–298.